

BAROSS SZÖVETSÉG

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HÍR

A „BAROSS SZÖVETSÉG” KERESKEDŐ-, IPAROS- ÉS ROKONSZAKMÁK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS LAPJA

Előfizetési ára évi 24 pengő.

Tagoknak évi 12 pengő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
IV., Bástya-utca 5. sz. I. emelet

Telefon : 88-5-88.

Az olcsó posta

A posta új vezérigazgatóját, Terstyánszky Akost díszes állásban a kereskedelem és ipar me leg rokonszenvvel fogadja. Első szava, mellyel felelősségteljes posztjára lépett, a gazdasági élet felé igen megértő, szívünkbeli jövő gesztus: *olcsóbbá* kell tenni a postát, ezt a hatalmas apparátust óriási forgalommal kell megtölteni, mert így lesz befelől haszna mindenkinek, elsősorban saját magának, de ezen felül az egész gazdasági életnek.

Ez a program a legteljesebb mértékben előtérben áll és szorosán véve attól az a kéttől kezdve datálódik, amikor országos elnökünk a kamarában az olcsó teletön érdekében mélyreható javaslatot tett. Minden ami a kereskedelmi élet előbbrevitelére van hivatva, alkalmazkodjék a világszerzte változott viszonyokhoz, így hát a posta is teljes szerkezetében és minden szolgáltatásában legyen valóban olcsóbb. Olyan programpontra, ahol ellenkezés nem fog megnyilvánulni egy oldalról sem, sőt, ellenkezőleg nincs egyetlen ember sem, aki ezt ellenéne. A legjobban azonban az támasztja alá a dolgot, hogy az olcsóbbítás nyomán nem bevételi kiesés, hanem gyarapodás fog mutatkozni. Az olcsó posta vezérigazgatóját a magyar gazdasági élet bizalommal és várakozással köszönti.

Az élelmiszerárágaság és a nagyvásártelep rendszere

Az élelmiszerárágaság ügye áll most homlokterben. Az anket reageg mindenféle anyagot dob felszínre. Esztendőket óta mutatunk rá arra, hogy a fővárosi nagyvásártelepek kizárólag a bizományi rendszerre való helyezésre teheti egyedül lehetővé, hogy a termelő terméket gyorsan értékesíthesse, hogy a kereskedelem a piacot áttekinthesse, hogy a láncolók kezét lefogjuk. De nem lehet ezzel a gondolattal a meglevő akadályok sorozatán átjutni. Pedig milyen egyszerű: mindenkinek joga feladni az áru a központi telep címére, mely minden egy piaci napra befutó mennyiség az nap értékesít és az ellenértéket az nap fizeti ki. Ugy, amint ez Párisban van. Természetes az előfeltétel az, hogy az áru megfelelő csomagolásban jöjjön piacra. Ezt is egyszerű el kell kezdeni, mert ha mindig halogatjuk, nem fo unok kilábalni abból a rendszertelenségből, melyben termelőink jelentékeny része él. Ha tehát a drágaság elleni küzdelemről van szó, akkor mi újból előállunk régi kívánásainkkal: *tessek már egyszer megcsinálni az 1896. évi vásárcsarnoki rendtartás modern reformját.*

A vasárnapi munkaszünetről szóló rendelet nem érte el célját

Előrelátható volt, hogy a vasárnapi munkaszünetről szóló rendelet különösen az u. n. Nagy-Budapest területén nem fogja a társadalom túlnyomó nagy részének rokonszenvét és megértését elérni. Természetes, hogy a legközvetlenebbül érintett réteget, az élelmiszerkereskedelmet fájdalmas csalódással sújtotta az új rendelkezés. A Barosszövetség máris közbenjár a kormány-nál, hogy az új helyzetből keletkezett nehézségeket küszöbölje ki s adjon helyt az általános vasárnapi munkaszünet bevezetésére irányuló *összeségi kéréseknek*. Az alábbi nyilatkozatok kellően megvilágítják a kereskedők lelkiületét és felfogását az új rendelet nyomán keletkezett helyzetről.

Bányay Lajos:

Ez a rendelet nemcsak engem, hanem mindenkit valósággal megdöbbentett. Elégedetlen vele a közönség, sérelmes a fűszeresekre és szociális szempontból semmi haladás az előbbi állapokhoz. *Őszintén szólva a reformprogramnak nem válik díszére.* Az az érzése az embernek, hogy a kereskedelemügyi miniszter ur nem is tud erről a rendeletről, *mintha csak a tejkartel adta volna ki, egyetértve a péküzemekkel.* Különböző ezek szerves összeköttetésben vannak. Mindenestre ilyen se ide se oda, tétovázó rendelkezések keserűséget váltanak ki belőlünk. Annál erősebben folytatjuk a harcot a teljes vasárnapi munkaszünetért. *Nem szabad első és másodrendű állampolgárokat krelátni.* Egy munka elvégzésére ennek egy órát adnak, vajjon mi jögon kap amaz három órát? Ez az állapot tönkretenné a szakmákat, illetve a tej és péküzletekbe szoktatná a vevőinket. Ezt pedig nem engedhetjük meg.

Gebhard József:

A vasárnapi rendelések 90%-át le tudtuk bonyolítani még szombaton. Nehogy félreértések történjenek a vásárlókkal, *vasárnap nem is nyitottunk ki, a tejszéthordást is zárt ajtók mögül intéztük el.* Legjobb lenne, ha a fűszerkereskedők *egyáltalán nem is nyitnának ki vasárnap.* A közönség általában megértéssel fogadta a rendeletet és teljes szintű, *hogy a következő alkalommal még simábban lesz lebonyolítható a kiszolgálás.*

Prósz István:

Sem a kereskedő, sem a vevő nincs meglegedve az új vasárnapi zárórával. *Megeledés csak akkor lesz, ha bevezetik a teljes vasárnapi munkaszünetet.* Amíg ez meg nem történik, az egységes záróra lenne a legjobb megoldás. A vásárlókat szerdtől kezdve figyelmzettük az új rendeleteire és nem is történt rendezavarás. Nyolc óra 5 perckor már nem is jelentkezett vevő. *Semmiféle incidens nem volt.* A környéken sok kereskedő ki sem nyitotta az üzletet. *Ma már a vevők is belátják, hogy a kereskedőnek, aki egész héten robotol, szüksége van pihenésre.* A teljes vasárnapi munkaszünet hívei vagyunk és továbbra is harcolunk ennek eléréséért. *A vásárlóközönség 5-6 hét múlva már észre sem venné, hogy vasárnap az üzletek zárva vannak.* Addig is feltétlenül kérjük az egységes záróra bevezetését, mert amíg ez meg nem történik, a kereskedők egymás ellen fognak uszítani és csak arra fognak figyelni, hogy zárórájuk után a tejszéth, vagy péküzlet nem árusít-e titokban olyan árut, amire engedély nincsen. Ennek csak a kormány örülne, mert sok bírságpénzhez jutna, ami azonban nem lehet cél, mert a kereskedőknek inkább egymás támogatására kell törekedni, mint ellenségeskedésre. Ha a kormány nem rendeli el a teljes vasárnapi munkaszünetet, akkor *társadalmi úton fognak megegyezni a kereskedők és télen egyáltalán nem nyitnak ki vasárnapokon.*

Szaitz Elemér:

Az új rendelet egyáltalán nem megfelelő. Az üzletet nem is nyitottam ki, mert a vevőket nem lehet az üzletből elégedetlenül eltávolítani engedni. Minthogy csak zöldségfélék, tejtermékek, péksüteményt szabad árusítani, ha a vevő olyasmint kér, amit nem szabad kiszolgáltatni, haragosan tavozik el és nem is jön többet az üzletbe. Nyolc órakor kell zárni, a kenyeret rendszerint fél kilenckor kapja a kereskedő. *Hogy tudja akkor kielégíteni a vásárlót? A magam részéről a tejet szombaton este hordattam szét és vasárnap az üzletet zárva tartottam.* Így mindenki meg volt elégedve.

Kürthy Gyula:

Ez a rendelet csak arra alkalmas, hogy a fűszerkereskedők vevőközönségét a tejszéthekhez szoktassák át. Azok hosszabb ideig vannak nyitva. Kültelken 7-től 8-ig még a tejet sem lehet kihordani, ha pedig olyasmint kér a vevő, amit nem szabad árusítani, elmarad, nem jön többet vissza. Ez az új rend nem megfelelő. Ha az általános vasárnapi munkaszünet nem valósítható meg, az egységes záróráért kell küzdeni.

Hesz Péter:

A legújabb rendelkezés teljesen elhibázott dolog. A legmegfelelőbb volna és mindenki teljes megelégedését szolgálná a teljes vasárnapi munkaszünet. Ha pedig már ez a rendelet lépett életbe és csak nyolcig szabad nyitva tartani, *legalább lehessen mindent árusítani.* Egy óra alatt nem is lehet elkészülni, mire a tejet széthordták, elmúlt az idő. *Ha könnyíteni akarnak a fűszerkereskedők helyzetén, léptessék életbe a teljes munkaszünetet, hogy vasárnap egyáltalán ne kelljen kinyitni.*

Hegedüs Pál:

Vagy a teljes vasárnapi munkaszünetet, vagy a régi rend visszaállítását kérjük. *A jelen helyzetben két tüz között vagyunk:* ha nem adunk, amit a vevő kér, megharagszik és elmarad, ha pedig kiszolgáltatjuk a kívánt árut, feljelentenek és megbüntetnek. *Ez az állapot semmiesetre sem maradhat fenn.*

Berdó János:

Feltétlenül követeljük az általános vasárnapi munkaszünetet. *Nem hagyhatjuk, hogy a tej és péküzem fiókok tíz óráig arassanak.* Ez nem lehet megoldás. A fűszeresek nagy része ki sem nyitott. Ha már másképpen nem lehet megoldani a munkaszünetet és vasárnapi pihenést, legyen az egy óra nyitvatartás telen-nyáron, *de akkor egyformán zárjon minden üzlet: úgy a pék, mint a tejszernok.*

A kereskedelmi érdekképviseltek két nap óta állandóan tanácskoznak arról, hogy a rendelet által teremtett helyzetből a megfelelő kiutat megteremtsek. *Lapunk zartakora a helyzet az, hogy az összes érdektestületek teljesen egységesen lépnek fel.* Ebbeli szándékukról az illetékes kormánytényezőket már értesítették.

„ Jó forgalom + tisztaság hason = Franck pótkávé! „

Ácsmesterek panasza a közmunkák kiadásánál tapasztalt visszasságok ellen

Az ácsmesterek indítva érték magukat, hogy a sajtó publicitásának igénybevételeivel hívják fel az illetékes tényezők figyelmét a visszasságokra, amelyek a kisipari jellegű ácsmunkák kiadásánál tapasztalhatók és károsan hatnak azokra az ács kisiparosokra, kik reális áron pályáznak a munkákra, hogy jó anyagot és jó munkát szállíthassanak a fővárosnak. Ismeretes, hogy a múlt év végén léptették életbe az új közszállítási rendeletet, melynek kiadását a kis- és kézműiparosok sajátos gazdasági érdekeik védelmére azért szorgalmazták, hogy a kisipari jellegű közmunkákat a hatóságok és a műszaki osztályok ne a legolcsóbb ajánlattevőnek adják ki, hanem oly pályázónak ítélik oda a munkát, ki a szabályrendelet rendelkezéseinek szem előtt tartásával reális áron pályázik a munkára, szállítási képességét és megbízhatóságát igazolja. Fővárosi lakos, itt fizet adót és akinek személye minden vonatkozásban biztosíték arra, hogy munkaelnyerés esetén a fővárosnak jó munkát és jó anyagot szállít, a fővárosban lakó szakmunkást foglalkoztat és annak rendes munkabért fizet. (Ez volt a Baross Szövetség álláspontja is. Szerk.)

Ezek lebegtek mindig a tisztességes gondolkodású ácsmesterek előtt, kik nemcsak üzleti érdekből, hanem etikai szempontból is mindig azt a határozottan helyes álláspontot képviselték, hogy a fővárosra káros az, ha az amugy is csekély munkákat oly árrögzítőknek adja ki, kik a reális kalkuláció elveinek mellőzésevel pályáznak a munkákra, tisztességtelen versenyyükkel sértik az ácsmesterek gazdasági érdekét és kárt okoznak a tisztességes üzleti elvet valló és igen józanul munkájuk után tisztességes polgári haszon elérésére törekvő ácsiparosoknak.

A másik visszasság, melyet soronkívül sürgősséggel orvosolni kell, amelyet joggal és méltán sérelmeznek az ácskisiparosok, az, hogy a főváros nincs tekintettel a fővárosban lakó és adófizető polgáira, mert ácsmunkákat oly pályázóknak is ad ki, kik nem laknak a fővárosban, adót ilt nem fizetnek, a közterhek viselésében részt nem vesznek. Ha van kérés és követelmény, mely megszívlelésre tarthat számot, ugy ez a kérés az. Az a csekély munkálat, mely a fővárosnál a takarékosági elvek szem előtt tartásával kiírásra kerül, feltétlenül a fővárosban lakó ácsmesterek részére volna fenn tartandó.

Ezek azok a követelmények, melyeknek orvoslását az ácskisiparosok a főváros polgármesterétől várják. Nyilvánvaló, hogy ezek a kérések közérdek-

ből, kisiparos pártolásból és társadalompolitikai szempontból egyaránt teljesíthetők, azoknak teljesítése nemcsak egyetemes érdeket, hanem árvédelemmel biztosított szakmavédelmet nyújtana az összes kisiparosoknak, kik a katasztrófális mérvben összezsugorodott munkaalkal-

mak és az árrögzítéssel üzött tisztességtelen verseny miatt létfenntartási gondokkal és súlyos megpróbáltatásokkal kényserülnek küzdeni és a mindennapi kenyérért emberfeletti küzdelmet folytatni.

Eckhardt István

Sürgős kormányintézkedést remél a kereskedelem a szerződéses üzletbérek enyhítésére

Kétségtelen, hogy a gazdasági kaoszban a közép- és kiskereskedői osztály került a legkritikusabb helyzetbe. Már-már alig bír megküzdeni a forgalom mecsappanásával és a pénzszűkével. Túlméretezett rezsijében a legnagyobb tétel a lakbér. Talán sehol sincsenek olyan aránytalanul nagy üzletbérek, mint Budapestben, ahol egyre több a lezuhott redőny. A háztulajdonosok inkább üresen tartják a helyiségeket, minthogy a béreket leszállítsák, aminek talán az is az oka, hogy a házbérek túlzottan vannak adóztatás alá vonva.

Legsúlyosabb a helyzetük azoknak a régi cégeknek, amelyek helyhez vannak kötve. Az üzletbérek felszabadulása utáni időben ezek a cégek magánjogi szerződéseket kötöttek, amelyek nagyon rövid idő alatt ellentétbe kerültek a viszonyokkal. Pörök lavínja indult meg gazdasági lehetetlenülés címén, de ezek a perek éveken át nem vezettek semmi eredményre. Volt rá eset, hogy a közbeeső bírói fórumok a kereskedőkre kedvező ítéleteket hoztak, de végeredményben majdnem mindig a szerződés érvényességét mondták ki. Az ilyen ítéleteknek rendszeren az volt az indoklásuk, hogy sem törvény, sem törvényes intézkedés nem ad módot az érvényes magánjogi szerződés megváltoztatására.

A háziurak kevés kivétellel alaposan kihasználják ezt a védett helyzetet. Az áldozatok száma napról-napra nő. A szerződéssel megkötött bérlő tehetetlenül látja előre a pusztulást, de nem tud ellene védekezni még azzal sem, ha becukjia az üzletet, mert a szerződés lejártáig kötelezettsége is fennáll.

A tárgyilagosság kedvéért meg kell említenünk, hogy a magyar királyi Kuria már ismétellen megállapította egyes esetekben a gazdasági lehetetlenülés fenn-

állását. A régebbi szórványos esetekből eltekintve most legutóbb az Astoria-szálló bérét szállította le a Kuria Térly-nácsa és pedig visszamenőleg 1933. augusztus 5-től az 1946. évig évenként 30%-kal. A nagy összegre felszaporodott perköltség fizetésére a háztulajdonosokat kötelezték. A Kuria ítélete indoklásában teljes egészében magáévá tette a felperesnek azt az előadást, hogy a szálloda és vendéglojpar jövedelmzősége az utóbbi időben rendkívüli mértékben leromlott. Ez az ítélet a bérösszegben évi 40.000 pengős mérséklést jelent.

Ha tehát a legmagasabb bíróság ilyen álláspontra helyezkedik, akkor itt az ideje annak, hogy a magyar királyi kormány megfelelő intézkedéssel nyuljon bele a kérdés rendezésébe. Mert ami a vendégloj iparra nézve áll, ugyanaz a helyzet a kereskedelmi élet egész vonalán. Az a sok kisember, akik súlyos szerződési kötelezettség akadályoz abban, hogy gazdaságilag talpraállhasson, reménykedve várja olyan rendelet kiadását, amely vagy százalékosan leszállítja a ma már gazdasági lehetetlenülés címén tényleg tarthatatlan szerződéses üzletbéreket, vagy pedig lehetővé teszi, hogy rövidebb bírói eljárással lehessen eredményt elérni. A mostani rendes bírói fórumok ugyanis legkevesebb két év alatt fejeznek be egy ilyen magánjogi pert, amit a bajbajutott kereskedők aligha tudnak kívánni. Ezenkívül a per vitele is kockázatos és drága. Bizalommal kérjük tehát a kormányhatóságokat, szíveskedjenek ezt a kérdést figyelmükre méltatni és az igazságszügyi törvényhozás útján rövidesen rendezni, vagy megfelelő rendelet kiadásával a bajbajutott kereskedelem jelenlegi súlyos helyzetén segíteni.

Bányay Lajos

A fűszerkereskedők és drogisták harca

Az utóbbi időben nyugtalanító hírek jelentek meg arról, hogy a festékárkereskedések, fűszerkereskedések és szatócsüzletek egyes cikkeket árusítását a rendeletileg fognak eltiltatni a drogériák javára. Ez kiélezte a helyzetet a két szakma között. Minduntalan jelennek meg cikkek, melyek hol az egyik, hol a másik álláspont helyességét vitatják. Mi a magunk részéről aggodalommal látjuk, hogy egyes szakmák között éles

ellentétek merülnek fel. Ezt a széthuzást a gyógyszerészek és drogisták harca indította meg és ugylátszik, hogy a küzdelem most kiterjedt más területekre is.

Illetékes körök már régen foglalkoznak azzal a tervvel, hogy a drogériák és gyógyszerárak üzletkörét szétválasszák. Ennek folytán revízió alá került minden vegyszer forgalombahozatala is. A régi belügyminiszteri rendelet, amely még 1894-ben jelent meg, négy táblázatban so-

rolta fel azokat a szereket, amelyeket a kereskedők árusíthatnak. Az új rendelettervezet szerint a vegyszerek két különböző csoportra volnának osztva, amelyek közül az első (a) csoportba foglaltak minden kereskedő árusíthatja, a második (b) csoportba foglaltakat pedig csak olyan kereskedők, akik élelmiszereket nem árusítanak, vagyis a drogisták.

Az egészségügyi hatóságok kívánsága volt, hogy minden belsőleg használatos szert, így pl. a karlsbadi söt és a szodabikarbonát csak gyógyszerárakból lehessen árusítani, mivel a belső használatra alkalmas szerek megkülönböztetéséhez nagyobb elméleti és gyakorlati ismeretek szükségesek. A drogisták természetesen maguknak követelik az ilyen háziszerek árusításának jogát és arra hivatkoznak, hogy előfordult egyes eset, amikor a megfelelő képesséssel nem rendelkező fűszerkereskedő karlsbadi söt helyett heresöt adott ki a vevőnek, amelynek használatla halálos következményekkel jár.

Visszat a fűszerkereskedők kifogásolják, hogy ismét csökkeneni akarják üzletkörüket bizonyos cikkeknak elvonásával. A szodabikarbona és szalicil ma már mindennapos cikk a háztartásokban s ezeket befőzősnél, téstasztűsnél és sok más házi foglalkozásnál használják, tehát miért kell ezeket a tömegcikkeket 33.000 fűszerkereskedőtől elvenni és forgalmukat csupán 300 drogériára korlátozni?

A kereskedelemügyi miniszter rendelettervezete kiadás előtt még újabb megfontolást kíván, mert a közegészségügyi szempontok mellett bizonyára figyelembe kell vészesíteni a gyakorlati élet kényelmességét is. A rendelettervezetben szó van arról is, hogy ezentul minden kereskedő köteles lesz a kiszolgáltattott árura a saját cégén és telepén kívül az áru nevét és minőségét is rávezetni. Ez ellen nem lehet komoly kifogást tenni, mert az ilyen óvó intézkedések mindenesetre elkerülhetők teszik a házilag használt szerek téves felhasználását.

Elhunyt cserkészparancsnok

Mély részvétellel kísérté utolsó útjára a 197. Baross-cserkészcsapat ifj. Szauter István építészgyakornokot, aki 22-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Ifj. Szauter István a Baross cserkészcsapat körébe tartozott és innen csak nemrég vált meg, hogy átvegye a 439. számú gróf Bercsényi Miklós-cserkészcsapat parancsnokságát. Kiválóan képzett és lelkes cserkész volt. Elvesztése őszinte részvétel kellett cserkészeinkben és szövetségi tagjainkban. Az elhunytban Wiegand Rezső tagunk sógorát gyászolja. A Kerespesi temetőben végbetemetésén cserkészeink mély meghatottsággal adták meg a végzettséget elhunyt derék pajtásuknak.

Nézzék a Baross-Szövetség lapjában!

CSERNÁK
reklám és cégtáblafestő
vállalat, világhíres reklámok, lakó-
névjegyzék táblák.
Budapest, VIII., Rókk Szilárd-ut. 27.
Telefon: 38—5—28.

A borraivalókérdés

Irta: **Marencich Ottó**

Iparunk újból gondterhes napokat él át. A világon egyedülálló ódiózus poloskarendelet után, amelyet csak nagynehezen tudtunk „tisztasági rendezetre” átnevezni, most kerül sorra a borraivaló rendelet. A borraivaló kérdés sem a hatóságok, sem a vendéglátó ipar és munkásainak ügye, hanem kizárólag a nagyközönség kérdése. Minden olyan rendezést, amelyik a borraivalókérdést helyesen megoldja, mi, szállodások és vendéglősök csak örömmel tudnánk üdvözölni. Azonban a most tervezett rendeleti szabályozást már azért is ellenzem, mert ilyen formában nem oldható meg a kérdés.

Tapasztalatból tudjuk, hogy a kötelező százelkrendszer nem vált be sehol a világon, mert a személyzet még külön is elfogadta a borraivalót, sőt ezt burkoltan el is várta.

Az említett érveinkkel szemben hatóságaink azzal válaszoltak, hogy egyszerűen csapijuk el azokat, akik elfogadják a borraivalót és a vendégeket felirattal kellően tiltjuk el a borraivalóadástól.

Ezen, sajnos, csak mosolyogni lehet! Mert biztos, hogyha ezt megtennők, ezzel csak szaporítanánk a munkanélküliséget és emelnénk az üres helyiségek számát, magát a problémát azonban egy lépéssel sem vinnek előbbre!

E kis, de nem túlzó kiterés után a tárgyhoz térve, meg kell említenem, hogy hatóságaink az olasz mintára gondolnak, azonban elfelejtik azt, hogy nálunk, úgy mint a többi európai államokban, mégis más gazdasági viszonyok uralkodnak, mint Itáliában. Olaszországban a „mancia” követelés a fasiszta rezsim előtt szinte epidémikus méreteket öltött és ez nagyban ártott az országnak. Sikerült is valahogyan rendet teremteni és dicseretel érdemel ezért az olasz kormány.

Nem tesz semmit, hogy Olaszországban ez a rendszer a szállodás- és vendéglőiparban teljesen csődöt mondott, mert gondolnunk kell arra, hogy máskülönben tűrhető rendet teremtett. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a rendelet az ottani viszonyokhoz képest megfelelő volt, mert Olaszországban sokkal nagyobb százaléka él a lakosságnak idegenforgalomból, mint máshol. Hogy ez az olasz rendszer nem alkalmazható mindenütt, mutatja az is, hogy eddig még egy országban sem utánozták az olasz mintát. Amerika, Anglia, Franciaország, Svájc, Ausztria és a többi ország mind a minálunk is már a nagyobb szállodákba bevezetett fakultatív rendszer mellett döntött, mert belátták azt, hogy a borraivaló hatalmi szóval kiküszöbölni nem lehet. A borraivaló évszázadok óta bevezetett abszurdum, nem lehet egy másik abszurdummal eltörölni, mert ezzel csak ártanak az ügynek.

Véleményem szerint a fakultatív borraivaló-rendszer, ha nem is mindenki bologdító, mégis a jelenlegi viszonyok között egyedüli módja annak, hogy az

egészséges százalékos vagy más rendszer honosodjék meg úemeinkben, amely a vendéget jobban kielégíti anélkül, hogy a kiszolgálószemélyzet buzgalmat csökkentenéz és az egész iparnak ártana.

Újból meg kell mondanom, hogy jelszavakkal operálni a mai viszonyok közt nem lehet és nem szabad. Ezért ajánlom és tanácsolom azoknak, akik-

nek az előékenységet honoráló borraivaló derogál, hogy minél előbb áloztassanak pályájukon nemcsak a saját érdekükben de iparunk érdekében is.

A szokásos és az egész kultúrvilágon élő borraivaló-rendszerhez erőszakosan nem tanácsos hozzányulni, mert minden hivatalos „rendezés” csak rendezetlenebbé és kuszátabbá tenné a borraivalókérdést.

A fogyasztás megszervezése

Irta: **Páris Frigyes** ny. kir. ügyész.

A javak világában ma az a helyzet, hogy a termelés irányítja a fogyasztást. Ez pedig a dolgok fordítottja, mert az volna a természetes állapot, hogy az áru olyan mennyiségben kerüljön forgalomba, amint azt a fogyasztás megkívánja.

A termelésnek, kereskedelemnek és hitelszervezetnek csak az lehet a feladata, hogy a fogyasztók igényeit minél tökéletesebben kielégítse. Minden gazdasági tényező csak eszköz, a fogyasztók kielégítése pedig a cél. E cél érdekében tehát okvetlenül szükséges a fogyasztóknak az egész országban való megszervezése. A fogyasztók ligájának programját a következőkben lehet összeállítani:

1. kiválasztása azoknak a szükségleti cikkeknek, amelyeknek fogyasztása a legelzszerűbb és leggazdaságosabb. A fenyüzési cikkek mellözendők volnának, hogy a közönség gazdaságosságra szokjék.

2. megfelelő hitelszervezetek létesítésével be kell vezetni a készpénzzel való vásárlást.

3. a fogyasztók szükségleteiket lehetőleg mindig ugyanannál a kereskedőnél és termelőnél szerezzék be.

4. összeirandó az az árumennyiség, amelyet a fogyasztók bizonyos csoportja egy bizonyos időben előreláthatólag fogyasztani fog.

5. áruszállítási szerződések kötése kereskedőkkel és termelőkkel.

6. tájékozódás az áruknak termelési és forgalombahozási költségeiről.

7. a kereskedők és termelők ellenőrzése oly irányban, hogy működésükben etikai törvények érvényesüljenek.

Hogy a fogyasztásnak célszerűsége és gazdaságossága milyen nagyjelentőségű, az bizonyításra nem szorul. A készpénz mellett való vásárlás által kiküszöbölhető az áruhitelzés nyo-

mán jelentkező sok visszaélés és az áruzsora. A hiteléletnek jó szolgálatot tenne, mert a fizetési zavarok, csődök ugyszólván kiküszöbölhetők lennének. A fogyasztók megszervezése által a sok reklám, fényes kirakat és hirdetés jórésben feleslegesé válik és így az áruk olcsóbbak lesznek. Az állandó vevőkör azt eredményezi, hogy vevők és eladók között bizalmasabb viszony keletkezik.

A fogyasztóknak módjukban fog állani a kis- és középzemeket támogatni. A termelő szövetkezetek, valamint a kisiparosok és kisgazdák értékesítési szövetkezetei a szervezett fogyasztók összetartása folytán jelentékenyen felvirágoznak. Ezáltal a jövedelem és vagyonmegoszlás tökéletesebbé válik. Fontos gazdasági ügyek, ugyanint kartekek, kereskedelmi és vámszerződésnek, vasutitarifák és hasonló nagy kérdések megoldásába a fogyasztók közvetlenül beleszólhatnak.

A fogyasztók szervezkedésének rendkívül fontos közérdekű jelentőségére való tekintettel okvetlenül kívánatos, hogy azt egy kormányzat, mint a közületek és az egész magyar társadalom lehetőleg előmozdítsa. Legyen szabad itt utalnom arra, hogy már harminc évvel ezelőtt megjelent „Szervezett magyar társadalom” c. munkámban hangsúlyoztam a fogyasztóknak a fentiek értelmében való szervezkedése szükségességét. Szükségessnek tartottam azt is, hogy a kisemberek hitelének méltányos kielégítése céljából az OKH alapítóje jelentős mértékben fel-emeltessék.

Ezek a kívánságok a mostani időkbem még sokkal aktuálisabbak, mint harminc évvel ezelőtt. Erre való tekintettel azon felhívással fordulok a magyar társadalomhoz, hogy alapítsuk meg a fogyasztók országos ligáját.

A Baross Szövetség ragaszkodik a teljes vasárnapi munkaszünet törvénybeiktatásához

A Baross Szövetség elnöki tanácsa nagyon látogatott ülést tartott Tábory Gábor elnökelete alatt. Napirend előtt az elnök bejelentette Rogátsy Kálmán gyógyszerész halálát, akiben a Szövetség régi és kedves tagját veszítette el. A gyűlés tagjai felállással adtak kifejezést gyá-

szuknak és Rogátsy Kálmán emlékeit jegyzőkönyvbe iktatták.

Az elnöki ülés elhatározta, hogy a Margithid kiszélesítési munkálatainak kiadásánál mutatóközö nézeteltérések tárgyában fellerjesztéssel fordul a kereskedelemügyi miniszterhez. Ugyancsak kéri a minisztert arra is,

hogy az egyes hatóságokat utasítsa, hogyha szűkebbkörű ajánlatokra hívnak fel vállalkozókat, az ajánlatokhoz benyújtott mellékleteket elbírálás után haladéktalanul adják vissza.

Felolvasták Gömbös Gyula miniszterelnök leiratát, amelyben az északpestkörnyéki Baross-fiók megalakulásáért küldött távirati üdvözlést köszönetét fejezi ki.

Nagy vihart kellett a vasárnapi munkaszünetről szóló rendelet ismertetése. A kormányrendelet ellen Bányay Lajos szólalt fel. Megállapította, hogy a rendelet nemcsak, hogy nem felel meg a Baross Szövetség intencióinak, de az eddigi helyzetet jelentékenyen rontotta, mert a fűszerkereskedelem és a tejcsarnokok közötti egészségtelen versenyt még jobban kiélezte. Bányay Lajos indítványozta, hogy a Szövetség írjon fel a kormányhoz a rendelet hatályának felfüggesztése iránt.

Kovács János a piaci és vásárszarnoki kereskedők nevében fejlette ki aggályait. Dr. Orel Géza hangsúlyozta, hogy teljes vasárnapi munkaszünet hiányában a tanoncképzés nagy akadályokba ütközik és már ebből a szempontból is a kiadott rendelet célját téveszti.

Marschalek István felszólalása után az elnöki ülés úgy határozott, hogy résztvesz a kormányhoz menendő küldöttségben, ezenkívül felterjesztésben hangsúlyozza, hogy a Baross Szövetség feltétlenül ragaszkodik eddig elfoglalt elvi álláspontjához, vagyis a teljes és általános vasárnapi munkaszünet törvénybeiktatásához. Felterjesztésében arra kéri a kormányt, hogyha már azonnali hatállyal bármilyen okból nem vezetné is be a teljes vasárnapi munkaszünetet, legalább olyan intézkedést adjon ki, hogy az összes élelmezési üzletek a fővárosban egyégesen, csupán reggel 7 és 8 óra között legyenek nyitvatartathatók. Ezáltal kiküszöbölhető volna az élelmezésüzletek különböző csoportjai között fennálló egészségtelen versengés és emellett teljesíthető volna az a kívánság is, hogy bizonyos élelmezések, amelyek a romlás veszélyének vannak kitéve (tej, tejtermékek, husneműek) vasárnapon is a közönség által beszerezhető legyenek.

Szövetségünk fűszerzakosztálya egyébként ebben az ügyben az alábbi körlevéllel értesítette tagjait a követendő magatartásról:

Értesítjük igen tisztelt Tagjainkat, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter azn 45.268/1935. számú rendelete értelmében folyó évi július hó 14-től, vasárnaptól kezdve az ünnepi nyitvatartás módosztatás megváltoznak. Szövetségünk a rendeletet sérelmesnek tartja és sürgős feliratban kérte a kormányt a rendelet hatályának felfüggesztésére és a rendelet megváltoztatására. Addig is, amíg eljárásunknak eredménye lesz, alkalmazkodnunk kell a most kiadott rendelethez. Tagjaink szives tájékoztatására tehát közzöljük a következőket:

A túlnyomó élelmezések árusítására berendezett üzletek a nyár folyamán ünnepi és vasárnapi napokon csupán 1 óra tartamra, reggel 7—8-ig nyitathatók ki. Október 15 után ez az

Mi van az új tejrrendeletben?

időpont 8—9-ig tolódik el. Ezen idő alatt is csupán tejet, tejterméket, kenyeret, péksüteményt, főzeléket, zöldséget, gyümölcsöt, valamint elő- és levágott baromfiat szabad árusítani. Tehát mindennemű más cikket a kiszolgáltatása már kihágási eljárást von maga után. A tejcsarnokok 7—10-ig tarthatnak nyitva. A sütőiparos kenyeret és péksüteményt déli 12 óráig házhoz szállíthat, de a fűszerkereskedő nem.

Felhívjuk igen tisztelt Tagjainkat, hogy az árusítási határidőt pontosan tartsák be és munkaszüneti napokon reggel 7—8-ig terjedő időben is csupán a fentebb felsorolt cikkeket árusítsák, nehogy a határidő állapításával, vagy egyéb cikkek árusításával zaklatásnak és kihágási eljárásnak tegyék ki magukat, mert a rendelet betartását szigorúan fogják ellenőrizni. A rádió és a napilapok útján felhívjuk a nagyközönséget, hogy a fűszerkereskedőktől ne követeljenek tiltott árukat és ne hozzák azokat olyan helyzetbe, hogy a fogyasztók kedvéért kihágási követsenek el.

Szövetségünk továbbra is rendületlenül küzd az általános és teljes vasárnap munkaszüneti törvénybeiktatásáért. Fáradhatatlan munkánk előbb-utóbb eredményre fog vezetni.

A Nemzeti Munkaközpont Husipari Főcsoportja átíratban üdvözölte a Baross Szövetséget azért, mert a vasárnap munkaszünet tárgyában kiadott kormányrendelet ellen védelmet kért az iparosság részére. A husiparosok különösen sérelmezik azt, hogy eddig a husiparban vasárnap munkaszünet volt, most pedig anélkül, hogy bárki azt kérte volna, kötelezték arra, hogy vasárnap egy órán át nyitvatartsanak. Kifejtik, hogy ez az egyórás árusítás a hűtőszekrényekből való kirakodás és visszarakodás idejével együtt minimum három-négyórás vasárnap munkát jelent, tehát eddigi szabad vasárnapjukat fel kell adozniuk. A husipari főcsoport felterjesztést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez és ebben, hivatkozva a Baross Szövetség kezdeményezésére, kérte a husiparja nézve a régebbi rendelkezés fenntartását.

Többen kérdést intéztek hozzánk, hogy a vasárnap munkaszüneti rendelkezés vonatkozik-e a virágkereskedőkre, akik eddig bizonyos korlátok között nyitvatartottak? Tájékoztatásul megjegyezzük, hogy a rendelet szövegében a következő kitétel foglaltatik:

"Minden más kereskedelmi és ipari árusításnak Budapest székesfőváros és a többi törvényhatósági jogú, valamint megyei város területén egész napon át szünetelnie kell."

Ebből a mondatból nyilvánvaló, hogy csupán az élelmiszerkereskedelemben vannak nyitvatartási lehetőségek, de minden más üzletnek, tehát a virágkereskedésnek is vasárnap és ünnepi napon zárva kell maradnia.

A földművelésügyi miniszter által kiadott rendelettervezet tulajdonképpen nem tartalmaz meglepetést. A kereskedelem már régen biztos tudattal megállapította, hogy a tejlörgalmat szabadabbá kell tenni. Örülünk, hogy végre a hivatalos körök is belátták a kereskedelem igazát. A nagyközönség pedig rövidesen észre fogja venni, hogy a szabadabb tett tejlörgalom olcsóbb tejet fog biztosítani.

Vannak ugyan a tejrrendeletnek hiányosságai, de azok ellen a normális védekezés eszközeit meg fogjuk találni. Magának a tejrrendeletnek egyes fontosabb intézkedéseit a következőkben ismertetjük:

A földművelésügyi miniszter elrendelheti, hogy tejet, tejfölt és tejszint csak zárt edényben vagy zárt edényből szabad árusítani.

Tejet csak a tejlármát vagy a termelő eredeti töltésű edényétől vagy sértetlen zárójával ellátott palackjában szabad árusítani. Ha a vevő a lezárt palackban vásárolt tej palackjának felnyitását és a teinek nyitott palackban való kiszolgáltatását vagy az általa hozott edénybe átöntését kívánja, ezt a kívánást szabad ugyan teljesíteni, de ilyen esetben a palack zárját csak a vevő jelenlétében szabad felnyitni és a zárat azonnal az újból lezárásra alkalmatlanná kell tenni.

Tejnek, tejszinnak, tejfölnek vagy más tejtermékeknek közterületen járva-keelve vagy a hatóság által e célra kijelölt közterületen helyet foglalva,

vagy pedig házról-házra járva eladásra kínálása vagy árusítása tilos.

A fővárosi tejipari vállalatok csak pasztörözött tejszint hozhatnak forgalomba, ezzel szemben a főváros területén kívülről behozott tejnek a tejbepozitív igazolványban megállapított mennyiség helyett részben vagy egészben egytized mennyiségben olyan (nem pasztörözött tejből készült) tejszint és egytized mennyiségben olyan tejfölt szabad behozni, amely a behozatalra engedélyezett tejből készült.

A székesfőváros területén az egyszerű tejkímérés engedélyhez kötött ipari: a tejárusítási iparengedélyt a polgármester adja meg.

A főváros területén a tejkímérésnek csupán minősített tejet vagy pasztörözött elegyet, illetve tejszint szabad árusítani.

Tehát a viszontárusító a következők szeréhez be tejet vagy tejszint: A fővárosi tejlármától pasztörizált elegyet (tejszint), a jogosított gazdaságtól minősített tejet (tejszint) és a fenti megjegyzésben körülírt gazdaságtól nem minősített és nem pasztörizált tejet (tejszint).

A földművelésügyi miniszter elrendelheti, hogy a székesfőváros területén tejkereskedő vagy tejárusító csak egy szállítótól származó tejet árusíthat. Ha más szállítótól származó tejet árusítására kíván áttérni — vagy alapos okból egyes esetekben más tejszállítótól kíván tejet beszerezni — köteles ezt a főváros polgármesterének előzetesen bejelenteni.

A földművelésügyi miniszter megállapíthatja a tej fogyasztói árat és a viszonteladói jutalékokat.

Az iparosság harca a kontárok ellen

Az ipartörvény 4. és 47. §-ai sokkal több iparösszszintenciát temteltek el, mint amennyi kontárnak jólétét emelték. A kézműiparosság elkeseredve küzd a két paragrafus ellen és már odáig jutott, hogy országosan a szerszám lételevel fenyegetőzik. A kontárok pedig rendületlenül harcolnak az iparosság ellen, azt vitatván, hogy e két paragrafus nélkül nincs boldogság a földön.

A Baross Szövetség e duló harcban, mint a kenyérrét vérző két gyermekének joga felett az édesatyja, nehéz helyzetben van. A hatalmi tényezők megfigyelő állásból szemlélik a testvérharc fejleményeit. Álljunk meg itt egy pillanatra és gondoljuk át, hogy a folyó évi június 25-én tartott gyűlésen mit mondtak az ipartörvény kontárok naggyűlésén? Azt mondták, hogy a walesi herceget nem küldhetjük a Wesselényi utcába pizsamát vásárolni. De azt nem árulták el, hogy melyik szabókortár volt az, aki ajándék-ruhákat küldött a walesi hercegnek és mikor emiatt a Hotel Ritzből udvariasan elutasították, másnap kirakataival telezengette a várost, mintha ő volna a herceg kiszemelt udvari szabója. Az ehhez hasonló eljárások nem emelik a magyar ipar régi aranycsengésű jó hírét.

Azt is állították a gyűlés szónokai, hogy a nyomorral küzdő iparosságban ők tartják munkamegbiásáikkal a lelket. Talán az általuk fizetett 10 és 20 filléres órabérekkel? Ők nagyon jól értenek ahhoz, hogy a nyomor a saját maguk javára kamatoztassák. A 4. és 47. §. nemcsak a kontárhoz bedolgozó munkásság nyomorának melegegya, hanem az önálló kézműiparosság egzisztenciájának összeszomorzó malomköve. A kontár, aki leginkább a tőke védőszárnya alatt üzi ipari manipulációt, nem válogat az eszközökben: az egyéni és társadalmi erkölcs megmetyelzésével, a kari becsület felretolásával vakon tör előre érdekeinek védelmére.

Helyszűke miatt nem foglalkozhatunk itt bővebben egyes nagyráuházak üzleti spekulációjának sorozatával, amelyek a hittelezőkkel való jó kiegyezés reményében a beszerzési áron aluli kínálattal törnek a szakma érdekei ellen. Csúpan a szabóipar sérelmeit sorolom fel. Budapestben nem egy szabóüzem van, amelynek milliós forgalmakat biztosítanak miniszteriális rendeletek; ezek a hatalmas tőkével dolgozó nagyüzemek a lecsökkent fizetésű tisztviselők által hitelre és dráma áron vásárolt ruházati cikkeknek teljes

értékét előre felveszik az illető hivataloktól. Ezen üzemek között van különösen egy, amely évente nagyobb értékű rendelést bonyolít le, mint 400 belvárosi szabó együttvéve. Ez az üzem egyetlen fillér értékű árut sem vásárol a detailkereskedelm piacon, hanem minden szükségletet egyenesen a gyárakból szerzi be. Hány önálló szabóiparos családját juttatta koldusbotra ennek a gazdasági szemlémmek a lehetősége? Hány adófizető alanyt ütött ki a sorból ez a nagyon szerencsétlen liberálisizmus, mely a nagylőket szabadon hagyja garázdálkodni a pusztuló kisegyszintenciáiról vásárolására?

Az a kontárok által összevordított társaság, amely a június 25-én megtartott gyűlésre kenyérvésztes terhe alatt felhajtotta a tőle függő szerencsétlen páriákat, nem reprezentál figyelemreméltó érdeképviseletet, mert ezeknek a kontároknak nagyobb része kéthetenként változtatja foglalkozását. Néhány kontár kedvéért pedig nem lehet fenntartani olyan paragrafusokat, amelyek az egész iparostársadalom jólétének alapjait ingatják meg. A régi példabeszéd arra kötelez bennünket, hogy mindenki maradjon meg a maga tenult mestersége mellett. A Baross Szövetség szabóipari szakosztálya a februári vigadó közgyűlésen az illetékes kormánytényezők elé tárja az ipartörvény 4. és 47. §-ainak kártevő erejét. Örömmel látjuk, hogy a magyar kereskedelem ügyének legfőbb órei most elérkezettnek látják az időt arra, hogy a magyar kézművesiparosságát megszabadítsák ezektől a kártevő törvényparagrafusoktól. A magyar kézműves társadalom hódolattal üdvözli ezért Gömbös Gyula miniszterelnököt és hálás tisztelettel köszönti Bornemisza Géza kereskedelemügyi minisztert. Isten áldását kérjük ezirányban megkezdett munkájukra és bízva hisszük, hogy kitűző céljukról a kontárok illetéktelen követelése sem fogja őket eltántorítani.

Stanics József
szabómester

A Kisipari Hitelintézet értékes működése

Fogalommá vált a Buda pesti Kisipari Hitelintézet a magyar gazdasági életben. Olyan kiváló irányító egységnek munkássága mellett, mint amilyen Lingel János, az intézet elnöke és dr. Szél Jenő, az Intézet kitűnő vezérigazgatója, nem lehet csodálni, ha ez a közhasznú és áldásos tevékenységet kifejtő pénzügyintézet az elmúlt üzletévben összesen 2.766.000 P-t folyósított 2953 tételben. Az Intézet 17-ik üzletévről szóló jelentés az elmúlt nehéz időkben is figyelemreméltó és értékes tevékenységről számol be. A jelentés szerint az elmúlt esztendőben a hitelszolgáltatásból nehezebbé vált. A súlyosabb gazdasági helyzetben ugyanis az intézetnek altruisztikus hivatásánál fogva egy a kölcsönfolyósításoknál, mint a kinnlevőségek behajtásánál a legnagyobb mértékben kellett az ügyfelek érdekeire tekintettel lenni, ugyanakkor pedig az intézetre bízott közönség megővésének szempontjait is szögelni. Az intézet azonban nemcsak a régi hitelszolgáltatást végezte, hanem egy-

Boros Károly

uri és női cipész
Régi po ta ucca 7.

Alapítotott: 1919-ben.

Mérték után elsőrangú kivitelben készítek érzékeny lábakra is luxus-cipőket. (Baross-Iszognak 10% eng.)

A fűszerszakosztály csoportos kirándulása Szigetmonostorra

Fényesen sikerült és nagyon kedves hangulatu kirándulást rendezett a Baross Szövetség fűszer- és csemegekereskedő szakosztálya az elmúlt vasárnap. A delelőtti kiránduló-hajó állomáson mintegy háromszáz főnyi közönség gyűlt össze, csupa Baross-tagból és ezek családtagjaiból. A társaság gyönyörű időben a legjobb hangulatban hajóközött Szentendrre, ahonnan motorcsónakok szállították át a vendégeket a szentendrei szigetekre. A szigetmonostori vendéglő berületét szakosztályunk egyik lelkes és nagyon tevékeny tagja Pfeiffer János bérelt, aki pompás ebéddel szolgált tagtársainak. Olyan nagyi volt a forgalom, hogy a kiszolgálást alig győzte a pincérek háda. A vendéglő mellett kezdődik egy kétszáz holdes gyönyörű erdő, amelyben a legszebb sétatuk káminokoznak. Ezenkívül a strandfürdő szorakozásai

is csábították a közönség egy részét. A szakosztály mindvégig rendkívüli vidámsággal és a szép nyári nap kellemes hangulatával töltötte el a vasárnap délutánt és a jó hangulatot még az sem rontotta el, hogy ugyanezen a napon lepett életbe a nagyon rosszul megoldott és elhibázott vasárnap: munkaszüneti rendelet, mely a fűszerezésnek sok keserűséget okozott. A társaság az esti hajóval tért vissza a fővárosba olyan tömegben, hogy dupla hajójaratot kellett indítani.

Örömmel regisztráljuk fűszerszakosztályunk nagyon sikerült vállalkozásának híreit, mintegy példaként állíva azt a többi szakosztály elé. A kirándulás sikeres rendezéséért Bányay Lajos szakosztályi elnököt, Haidler Ferencet, és Marschalek István vigalmi bizottsági elnököt illeti a teljes elismerés.

CSÖVEK **FÜRDŐKÁDAK** **MOSDÓK**
Vízvezetési szerelvények, horganylemezek, horganyzott vaslemezek. Mannesmann-cső és Vaskereskedelmi r.t.
Budapest, VI., Király ucca 82.

Közszállítások.

Esetleges felvilágosítások titkárságunknál a hivatalos órák alatt.

Hirdetés tárgya	Hirdető	Határidő	Tr. nap
Villamos ipar	6. honv. vdd. ép. oszt. Debrecen	július	25
Hidépítés	Polgármester, Baja	"	23
Tüzelőanyag	O. F. I., Budapest	"	26
Kenderkötél és drótkötél	Honvédelmi minisztérium Bpest	"	23
Radiatorszerelés	Postatakaripkénztár Budapest	"	26
Kő	Polgármester, Miskolc	"	27
Széna	Polgármester, Újpest	"	27
Tüzelőanyag	M. kir. szakszolgályn. Budapest	"	23
Kenderkötél és drótkötél	Kereskedelmi minisztérium Bpest	"	27
Radiatorszerelés	Polgármester, Budapest	"	23

Hirdetőink kirakata:

Könyvek, Színházjegyek
Pfeifer Ferdinánd (Zeldler Testvérek)
nemzeti könyvkereskedésben
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 5.
(A Nemzeti Kaszinó palotájában)

Festék-, lakk- és bútortárhelyi cikkek szükségletét
DÁN ADRIÁN
Budapest, VIII., Kisfaludy-u. 39.
Telefon: 31-2-58.
Nemzeti Kaszinó palotájában

Képkerekek
HOFFMANN FERENC-nél
BUDAPEST,
IV. Károly-krt. 28. IV. Gerlóczi-u. 5

Brunhuber udvari és kamarai fényképész
VIII., Baross-utca 61. Tel. 34-1-78.
Művészeti előadásu fényképek, levelezőlapok, agyurell, olajfestmények.
Jutányos árak.
Baross ingok és azok családtagjainak 10% kedvezmény.

LINGEL
BUTOR BUDAPEST,
RÓZSA-U. 4.

Magyarország aranykoszorús mestere, több aranyérem tulajdonosa
Szlezák László
harangérintő, harangfel-szerelés és haranglábgyár
BUDAPEST, VI. FRANGEPAN-U. 77 és PETNEHÁZY-U. 78 egyesített telken.
Gyár bejárata: VI. PETNEHÁZY-UTCA 78. alatt.
Telefon 91-3-53.

"SIDOL" fém tisztító
Götz Lipót Sidol vegyfertőzők gyára r. t.
Budapest, VII., Csereit-utca 14. sz.
Telefon 96-6-86 és 96-8-27.

Budapest Székesfőváros Gyógyfürdői és Gyógyforrásai
HARMATVIZ
a Hungária gyógyforrás szén sávvál telített vize. Kapható mindenütt. Telefon: 53-0-03.

ÁRVERÉS-ből használt és új mindenféle üzletberendezés, gyorsmérlegek, jégszekrények, sörpultok, műmárványlapok, székek, irodabutorok, borélyberendezés és egyes butorok.
VÉSZ, ELAD, CSERÉL
MERKUR, Mátyás-tér 15

PERSIL-HENKÓ-ATA
mosó és tisztítószert ajánljon minden vevőjének

MELLINGER-féle „CASINO“ pörkölt kávé a legjobb.

Bab, borsó, lencse, mák
legolcsóbb árban
Radó Pál VIII., Röck Szilárd ucca 21. Telefon: 34-0-59

A MAGYAR IPAR DIADALA

GTB
KAPHATÓ HARISNYA
MINDEN JÓ ÜZLETBEN

Színházi lámpások, szemüvegek, orcsipetkek, Zeiss-üvegekkel, Barometerek, hőmérők a legjobb kivitelben
CALDERONI ÉS TÁRSA
lámpaszerekkel
Bpest, V., Vörösmarty-tér 1. TELEFON 8-1-48.

Naponta
FRISS TOJÁST
házhöz szállít
Grandits Ferencné
Központi csarnok Telefon: 85-0-68.

Hirdessen a Baross-Szövetség lapjában!

KLEIN ALADÁR bel és külföldi
ásványvizek nagykereskedése
VI., SZONDY UCCA 94.
Telefon 13-9-52.

Herceg
Esterházy husárgyár
Ajánlja: Kapuvár, Sopron vm.
Kitűnő minőségű sonkáit, finom felvágottait, huskonzerveit és YESTOR ételiszetit.

Ezer áldást jelent az egészségre az Imperial fűgékávé élvezete, mert szavatolt tiszta fűgéből lesz előállítva. Táperje felülmulthatatlan

Dikk Fidél és Társa, Budapest. IX., Soroksári-út 102. Telefon: 37-5-47. Minden fűszerkereskedésben kapható.

KETTER-étterem
XI., Horthy Miklós-ut 48.
Telefon: 68-5-22.
Uri társaságok találkozó helye
Pénteken szegedi halászlé
Dreher sörök.
Balatonai fajborok.
Méréskel árak.

Krayer-Lakk-Festők
Krayer E. és Társa
Budapest, V., Váci-út 84. Tel. 99-9-99

Felolós szerkesztő: Tábor György
Kiadótulajdonos: Baross-Szövetség Kereskedő, Iparos és Rokonszakkalmi Országos Egyesülete.
Felolós kiadó: dr. Domokos László